

Δίχως

κρατούμενα. Χωρίς καμία σιγουριά.

Με μία τρέλα που απορρίπτει κάθε προσπάθεια για διασφάλιση του κύρους ή της φήμης μας. Όλα ή τίποτα.

Έτοιμος να χαθείς, ακόμα και τον θάνατο να γευτείς για χάρη του αγαπημένου σου.

Χωρίς δικαιώματα, μόνο με μία θηριώδη προσήλωση στο πρόσωπο του άλλου χωρίς υφέσεις.

Χωρίς ανακρίσεις και ζήλιες, μα με πίστη στην μέθη της αγάπης.

Χωρίς πειραματισμούς, χωρίς τείχη αυτοάμυνας, χωρίς ψευδαισθήσεις, μα με κένωση, ελευθερία και δόσιμο χωρίς προϋποθέσεις.

Είναι πολλά αυτά που ζητώ; Μπορεί...

Είναι αυτά που δίνω; Μάλλον όχι...

Αυτή είναι όμως η δίψα της ζωής, να βιώσει την αμοιβαιότητα, την αγαπητική δύναμη που στοιχειώνει το εγώ σου και δίνει σάρκα και αίμα στην θυσία.

Όχι δεν ζω σε ουτοπίες, μονάχα να ζήσω προσπαθώ, μονάχα αυτό...

αρχιμ.Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr